

PROGRAMA DE MÀ

Fujita, Royall Philharmonic Orchestra & Petrenko —*Simfonia núm.* 2 de Sibelius

Palau 100

Dilluns, 27 d'octubre de 2025 – 20 h

Sala de Concerts

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Amb el suport de:

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
**ORFEO
CATALÀ**

**Ajuntament
de Barcelona**
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

MINISTERIO
DE CULTURA

inaem
INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

Compromís amb el medi ambient:

BIOSPHERE
SUSTAINABLE LIFESTYLE

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

Mao Fujita, piano

Royal Philharmonic Orchestra

Vasily Petrenko, director

I

Albert Guinovart (1962)

Sonata 'La vida secreta'

I. Autoretrat antipsicològic

II. Espectre fòssil

III. El paroxisme de l'alegria

Edvard Grieg (1843-1907)

Concert per a piano, en La menor, op. 16

I. Allegro molto moderato

II. Adagio

III. Allegro moderato molto e marcato – Quasi presto – Andante maestoso

II

Jean Sibelius (1865-1957)

Simfonia núm. 2, en Re major, op. 43

I. Allegretto

II. Tempo andante, ma rubato

III. Vivacissimo

IV. Finale. Allegro moderato

Durada del concert:

Primera part, 55 minuts | Pausa de 20 minuts | Segona part, 50 minuts

La durada del concert és aproximada.

#simfònica #piano #músicauniversal #contemporània

GVC Gaesco

EXPERTS EN SERVEIS D'INVERSIÓ

*En cada inversió, com a
cada concert, cerquem
l'harmonia perfecta*

Poema

Pancratium maritimum

com quan en una nit de juliol
emergeix a la sorra un lliri de mar en silenci discretament
signant el miracle del bulb que floreix a la platja
amb tot aquest esforç descomunal per un dia de vida
només per viure un dia aquesta vida

així voldria jo una biografia

Mireia Calafell

Si una emergència (Proa Edicions, 2024)

Connecta't a Palau Digital!

Concerts i continguts divulgatius
exclusius disponibles gratuïtament
a palaudigital.cat

Veure ara

Et cal saber...

Qui en són els protagonistes?

Albert Guinovart (Barcelona, 1962). A més de pianista i pedagog, és un dels compositors catalans més reconeguts. Interpreta en concert la seva pròpia música, però també el gran repertori del Romanticisme internacional, incloent-hi especialment la música espanyola dels segles XIX i XX. Compon música per a piano, simfònica, òperes i musicals (com el famós *Mar i cel*), a més de bandes sonores per al cinema.

Edvard Grieg (Bergen, Noruega, 1843-1907). També pianista, és un dels compositors nòrdics més destacats del Romanticisme. Se'l reconeix com a exponent escandinau destacat del corrent del nacionalisme (estètica que busca reproduir la singularitat musical i els sons tradicionals d'una nació).

Jean Sibelius (Hämeenlinna, 1865-Ainola, Finlàndia, 1957). Compositor, també és un referent del nacionalisme escandinau. El poema simfònic *Finlàndia* (1899), un homenatge a la seva pàtria, és obra seva i és molt popular.

Mao Fujita (Tòquio, 1998). Guanyador de la medalla d'argent del Concurs Internacional Txaiovski 2019, és conegut per la sensibilitat i naturalitat de les seves interpretacions. El seu repertori abasta des de Mozart fins al Romanticisme més intens.

Royal Philharmonic Orchestra (RPO) (Londres, 1946). Fundada per Thomas Beecham, té la seu al Cadogan Hall, però actua habitualment en altres sales prestigioses de Londres i en gires internacionals. Ha estat pionera en la creació de programes inclusius i accessibles.

Vasily Petrenko (Sant Petersburg, 1976). Director titular de l'RPO des del 2021, destaca per la precisió tècnica i l'expressivitat emocional. El 2002 va guanyar el Concurs Internacional de Direcció de Cadaqués, fita que en va impulsar la trajectòria internacional.

Quines són les claus del concert?

Podràs presenciar el debut a Barcelona d'un dels pianistes joves més destacats de l'actualitat interpretant el *Concert per a piano* de Grieg. L'obra està escrita en la mateixa tonalitat (La menor) que el *Concert per a piano* de Robert Schumann, compositor a qui Grieg admirava des de la seva època d'estudiant a Leipzig. La *Simfonia núm. 2* és la més famosa de Sibelius, escrita poc després de l'èxit de *Finlàndia* (1900). Tot plegat sonarà sota la claredat expressiva de Vasily Petrenko i la Royal Philharmonic Orchestra.

A què he de parar atenció?

A *Vida secreta* (2006), inspirada en el món imaginatiu interior de Dalí, no es desvelen secrets: amb moments rítmics i altres de lírics s'evoca una atmosfera que suggereix la personalitat i l'univers artístic del pintor. En el *Concert per a piano* de Grieg notaràs un diàleg intens entre solista i orquestra, així com ritmes de dansa i salts melòdics que remetent a la cultura tradicional noruega. Acabarem amb la *Simfonia* de Sibelius, amb harmonies obertes (fetes pels acords de metalls i cordes), molt característiques de l'univers musical de Sibelius i del paisatge escandinau.

Sabies que...

El cèlebre director britànic Sir Thomas Beecham va crear l'orquestra el 1946 com a resposta directa a la seva sortida de la London Philharmonic Orchestra (LPO), que havia fundat el 1932. Beecham havia tingut un control artístic absolut sobre l'LPO, però durant la Segona Guerra Mundial l'orquestra es va constituir com a cooperativa, on els músics eren els propietaris i gestors, i això va propiciar la desvinculació entre el director i l'orquestra londinenca.

Liszt es va trobar amb Grieg el 1870. L'hongarès era un gran admirador del jove compositor i només llegint el manuscrit del *Concert per a piano* va donar suport a Grieg i el va animar a continuar la seva carrera de compositor.

Dona'ns suport

Ajuda'ns a
millorar
la vida de les
persones a través
de la música,
la cultura i
el patrimoni.

Suma't al projecte!

Comentari

De Cadaqués a una Finlàndia lliure

El concert d'avui té la particularitat que ens fa passar per Cadaqués per arribar als sons del nord. Vasily Petrenko va guanyar fa més de vint anys el Concurs de Direcció d'Orquestra de Cadaqués, el prestigiós guardó internacional que també havia premiat Gianandrea Noseda. I va ser al festival que tenia per seu el poble empordanès on el 2006 el director rus, amb l'Orquestra de Cadaqués, va estrenar *Vida secreta*, l'obra d'Albert Guinovart que enceta el programa.

Originalment, aquesta peça era una sonata per a piano a quatre mans composta per a les germanes Eulàlia i Ester Vela, el Duo Vela, que la van estrenar tres anys abans coincidint amb una commemoració daliniana. La figura de Dalí sempre ha fascinat Guinovart i en ocasió de l'efemèride li va voler retre un homenatge personal amb l'obra que avui escoltarem. De fet, més que inspirar-se en l'obra pictòrica, el compositor va voler absorbir l'esperit de l'artista reflectit en el llibre autobiogràfic del pintor *La vida secreta de Salvador Dalí*, publicat el 1942, en què el geni de Portlligat recollia les seves vivències, reals o fabulades.

Mentre escrivia la sonata per a piano, Guinovart ja va veure que l'obra reclamava una traducció orquestral i això és el que va fer quan es va presentar l'oportunitat d'estrenar-la al Festival de Cadaqués, un lloc ben dalinià. A la nova partitura, el compositor va incorporar colors i sonoritats adients a les dimensions d'una orquestra clàssica.

Els tres moviments en què està estructurada tant la sonata per a piano com la versió orquestral, porten títols que provenen de frases del llibre de Dalí. El primer, "Retrat antipsicològic", presenta un tema rítmic seguit d'un altre de líric amb què contrasta. El segon, "Espectre fòssil", té un aire misteriós amb un *ostinato* al principi i al final que emmarca un tema molt rítmic. Al tercer moviment, "El paroxisme de l'alegria", presenta un tema viu seguit d'un de melangiós per acabar amb un d'exultant.

Petrenko va ser titular de l'Orquestra Simfònica d'Oslo durant set anys i convidat freqüent a dirigir-la. Això ens porta a Edvard Grieg (1843-1907), el compositor que va contribuir a crear la identitat nacional noruega amb l'adaptació de centenars de cançons del folklore del seu país.

A Grieg el coneixem sobretot per dues obres: *Peer Gynt*, la música incidental que el dramaturg Henrik Ibsen li havia demanat per al seu drama homònim, i el *Concert per a piano en La menor, op. 16* que escoltarem. Grieg va estudiar a Leipzig, ciutat on dues figures clau del Romanticisme, Felix Mendelssohn i Robert Schumann, havien exercit una gran influència musical, influència que també va atrapar Grieg. Als setze anys va assistir a la interpretació del *Concert per a piano en La menor* de Schumann interpretat per la seva vídua, Clara Vieck.

L'estiu del 1868, de vacances a Dinamarca, el compositor va escriure les línies generals del seu *Concert*, que orquestraria a l'hivern a Noruega. Aquell era un dels períodes més feliços de la seva vida. Tenia vint-i-cinc anys i acabava de néixer la seva filla. El *Concert* el va escriure en la mateixa tonalitat que el del seu admirat Schumann, cosa que ha fet dir a molts que s'assembla massa al de l'alemany. I si les primeres notes amb un poderós toc de timbal i l'entrada del piano ho poden fer pensar, el que ve a continuació, ple de referències a la música folklòrica noruega en marca la diferència.

Al primer moviment, després d'aquella entrada espectacular i la presentació que fa el piano d'un primer tema, destaquen les intervencions de flauta i oboè. El segon és molt líric i intimista. No hi ha metalls, excepte les dues trompes. Entren la secció de corda i després el piano, que va cap a un *crescendo* en què desenvolupa una melodia que acaba amb uns trinats gairebé beatífics. Un breu passatge de transició dona pas directament al primer tema de l'últim moviment amb un fort ritme basat en una dansa popular. Després d'un segon tema molt líric presentat per la flauta, retorna el ritme inicial per acabar de manera brillant. Romanticisme en estat pur, tot i que tardà.

Seguim al nord. Juntament amb la simfonia coral *Kullervo* i el poema simfònic *Finlàndia*, la *Simfonia núm. 2, en Re major, op. 43*, estrenada el 1902, va ser un dels grans èxits de la primera etapa compositiva de Jean Sibelius. A diferència de la *Simfonia núm. 1*, plena de referències txaikovskianes, en la que escoltarem les al·lusions són unes altres. Anton Bruckner havia transformat la tradició simfònica i un jove Sibelius havia anat a Viena confiant a rebre lliçons de l'austriac, cosa que no va poder ser perquè el mestre es va retirar de l'ensenyament. Tanmateix, Sibelius va poder assistir a interpretacions de *Simfonies* de Bruckner, a qui considerava el més gran compositor viu, segons el que escrivia a la seva promesa Aino. La influència d'aquell gran simfonista es fa notar en l'ús dels metalls i en els temps lents de la *Segona Simfonia*.

Al primer moviment, Sibelius sorprèn amb un deversall d'idees que generen una certa inestabilitat després d'un inici gairebé pastoral. A Berlín Sibelius havia assistit a l'estrena del poema simfònic *Don Joan* de Richard Strauss. L'enfrontament entre la vida i la mort el va interessar per fer-ne una partitura pròpia. No la va arribar a compondre, però sí que va recuperar la idea de la lluita per l'ànima del llibertí en el segon moviment de la *Simfonia*.

A més de Bruckner, al seu altar particular Sibelius tenia un altre simfonista, Beethoven, a qui el finlandès considerava el més gran de tots. La seva empremta es troba particularment al tercer moviment, considerat com un dels més beethovenians de Sibelius. Sense pausa, el quart moviment acaba amb un himne triomfal, un final grandios que va ser interpretat com el clam per una Finlàndia lliure, llavors sotmesa a l'imperi rus, tot i que el compositor havia rebutjat aquesta interpretació. El cas és que va servir de catalitzador de manifestacions patriòtiques clandestines i, com diu Alex Ross, en la primera d'una sèrie d'obres del segle XX amb càrrega política.

Rosa Massagué, periodista

Palau de la Música Catalana

Palau 100

musicAeterna & Currentzis / Fujita, Royal
Philharmonic Orchestra & Petrenko /
Vengerov, Orquestra Filharmònica de
Tòquio & Chung / Orquestra Simfònica
de la Ràdio de Baviera & Rattle / Pahud,
Orquestra Simfònica de l'SWR de Stuttgart
& Roth / Seong-Jin Cho, London Symphony
Orchestra & Nosedá / West-Eastern Divan
Orchestra & Mehta / Balhassar Neumann
& Sow / Soltani, Orquestra Simfònica
d'Islàndia & Ollikainen / Janine Jansen
& Camerata Salzburg / Budapest Festival
Orchestra & Fischer / Orfeó Català,
Staatskapelle Dresden & Gatti

Temporada 2025–2026

Entrades i abonaments ja a la venda

Biografies

Mao Fujita, piano

Nascut a Tòquio, encara estudiava a l'Escola de Música de la ciutat quan va guanyar el primer premi al prestigiós Concurs Internacional de Piano Clara Haskil l'any 2017, a més del premi del públic, el Prix Modern Times i el Prix Coup de Coeur. El 2019 va guanyar la medalla de plata del Concurs Internacional Txaikovski de Moscou.

La temporada passada va continuar amb els seus impressionants debuts en recital a festivals i escenaris destacats d'Europa, Amèrica i l'Àsia. Amb orquestra va debutar amb la Philharmonia Orchestra, National Symphony Orchestra de Washintgon DC i als BBC Proms amb la Filharmònica Txeca. Altres moments destacats de la temporada van ser el retorn al Carnegie Hall en un recital en solitari i una actuació amb la Wiener Symphoniker i Petr Popelka en les celebracions per la reobertura del Theater an der Wien.

Ha debutat amb els directors Bychkov, Chailly, Eschenbach, Janowski, Nelsons, Dutoit, Bancroft, Hindoyan, Honeck, Hruša, Vasily Petrenko, Shani, Stasevska i Yamada, i amb les orquestres Royal Concertgebouw Orchestra, Lucerne Festival, Gewandhausorchester Leipzig, Münchner Philharmoniker, Konzerthausorchester de Berlín, DSO de Berlín, Philharmonique de Radio France, Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, Los Angeles Philharmonic, Wiener Symphoniker,

Frankfurt Radio Symphony, Filarmonica della Scala, Sinfonica Nazionale della RAI, Israel Philharmonic, Cleveland Orchestra, Royal Philharmonic, Yomiuri Nippon Symphony Orchestra i Tokyo Metropolitan Symphony Orchestra.

Com a músic de cambra ha intervingut en importants festivals de piano i sales d'Europa i l'Àsia, en què ha actuat amb artistes com ara Renaud Capuçon, Antoine Tamestit, Kian Soltani, Zlatomir Fung, Marc Bouchkov i Makoto Ozone, entre d'altres.

És artista en exclusiva de Sony. I el seu àlbum de debut va ser la integral de les *Sonates per a piano* de Mozart (2022). El segon àlbum, *72 Preludis* (2024), inclou els *24 Preludis* de Chopin, i els de Skriabin i Yashiro.

Va començar a tocar el piano als tres anys i va guanyar el seu primer premi internacional el 2010 al World Classic de Taiwan, i ha estat guardonat en nombrosos concursos nacionals i internacionals, com el Concurs Internacional de Piano Rosario Marciano a Viena (2013), Concurs Internacional Mozart de Zhuhai per a joves músics (2015) i Concurs Internacional de Joves Artistes de Piano Gina Bachauer (2016).

Royal Philharmonic Orchestra

La missió de la Royal Philharmonic Orchestra (RPO) és enriquir la vida a través d'experiències orquestrals marcades per una excel·lència irrenunciable i amb un atractiu inclusiu, trets que la situen a l'avantguarda de la creació musical al Regne Unit i al panorama internacional. La Royal Philharmonic, que ofereix al voltant de dos centenars de concerts cada any i gaudeix d'una audiència mundial en directe i en línia de més de seixanta milions de persones, té l'orgull d'abastar un ampli repertori que li permet arribar a un públic divers. Tot i que la integritat artística continua sent-ne primordial, l'RPO no té por de traspasar fronteres i se sent igual de còmoda enregistrant bandes sonores de videojocs, pel·lícules, programes de televisió i treballant amb estrelles de la música popular, que recorrent el món interpretant el gran repertori simfònic.

En el transcurs de la seva història, l'RPO ha atret i col·laborat amb els artistes més inspiradors i, l'agost del 2021, la formació va tenir el gust de donar la benvinguda a Vasily Petrenko com a nou director titular, un nomenament sense precedents en la història de la Royal Philharmonic Orchestra. Cal dir que les tres primeres temporades amb Petrenko al capdavant han estat lloades pel públic i per la crítica.

A més d'una agenda atapeïda d'actuacions internacionals, la Royal Philharmonic Orchestra ofereix una temporada anual de concerts al Royal Albert Hall, on la formació és orquestra associada, al Royal Festival Hall del Southbank Centre i al Cadogan Hall, on ha assolit la vigèsima temporada com a orquestra resident. D'altra banda, l'RPO fa nombroses gires per tot el Regne Unit, d'acord amb la seva missió de situar la música orquestral al cor de la societat contemporània. A través de la col·laboració amb socis creatius, l'RPO promou un compromís més aprofundit amb les comunitats per garantir-hi que la música d'orquestra en directe és accessible a un públic al màxim d'inclusiu i divers possible. Per ajudar a assolir aquest objectiu, el 1993 l'Orquestra va llançar RPO Resound, un projecte que ha crescut fins a convertir-se en el programa orquestral comunitari i educatiu més innovador i respectat del Regne Unit i internacionalment.

Vasily Petrenko, director

© Mark McNulty

Nascut l'any 1976, es va formar a l'Escola de Música per a Infants Capella de Sant Petersburg i al Conservatori de Sant Petersburg, on va participar a classes magistrals amb Ilya Musin, Mariss Jansons i Yuri Temirkànov. Va iniciar la seva carrera com a director resident (1994-1997 al Teatre Mikhaïlovski de Sant Petersburg. El 2017 va ser nomenat artista de l'any als Premis Gramophone, deu anys després d'haver-hi rebut el premi al millor artista jove de l'any (2007).

És el director titular de la Royal Philharmonic Orchestra (RPO) des del 2021. I el director llorejat de la Royal Liverpool Philharmonic després de quinze anys com a titular. Director associat de l'Orquestra Sinfònica de Castella i Lleó, ha estat titular de l'European Union Youth Orchestra (2015-2024), així com director titular de la Filharmònica d'Oslo (2013-2020) i director principal de la National Youth Orchestra de la Gran Bretanya (2009-2013). Va deixar el càrrec de director artístic de l'Orquestra Simfònica Acadèmica Estatal de Rússia Evgueni Svetlanov l'any 2021.

Ha col·laborat amb les orquestres més prestigioses del món, ha actuat al Festival d'Edimburg, Festival de Grafenegg i ha intervingut nombroses vegades als BBC Proms. Vasily Petrenko també ha dirigit a nombroses òperes, com la del Festival de Glyndebourne, Opéra National de París, Oper de Zúric, Bayerische Staatsoper i Metropolitan Opera.

Entre les seves fites més recents hi ha les gires amb l'RPO per Europa, els Estats Units i la Xina; el seu debut amb la Royal Concertgebouw Orchestra en *Boris Godunov* a l'Òpera Nacional d'Holanda, el retorn amb l'Orchestre de la Suisse Romande, així com amb les simfòniques de Sydney, Mont-real, Singapur, de la Ràdio de Berlín, São Paulo i National Symphony Orchestra de Washington DC.

Els seus cicles simfònics sobre Xostakóvitx, Rakhmàninov i Elgar, enregistrats amb la Royal Liverpool Philharmonic, han estat aclamats arreu del món. Amb la Filharmònica d'Oslo ha publicat cicles de les *Simfonies* de Skriabin i els poemes simfònics de Strauss, així com una sèrie de les *Simfonies* de Prokófiev i Miaskovski.

El 2024 va posar en funcionament una acadèmia per a joves directors d'orquestra en coordinació amb la Fundació Primavera Armènia i la Filharmònica Nacional d'Armènia.

Formacions

Royal Philharmonic Orchestra

Violins I

Duncan Riddell, Tamás András, Janice Graham, Esther Kim, Lauren Bennett, Savva Zverev, Andrew Klee, Kay Chappell, Anthony Protheroe, Erik Chapman, Adriana Iacovache-Pana, Imogen East, Judith Choi-Castro, Momoko Arima, Izzy Howard, Joanne Chen

Violins II

Andrew Storey, Alexandra Lomeiko, Jennifer Christie, Charlotte Ansbergs, Peter Graham, Stephen Payne, Manuel Porta, Inês Soares Delgado, Sali-Wyn Ryan, Charles Nolan, Leonardo Jaffe, Nicola Hutchings, Catriona Parker, Paula Clifton-Everest

Violes

Abigail Fenna, Wenhan Jiang, Liz Varlow, Joseph Fisher, Ugne Tiškutė, Esther Harling, Jonathan Hallett, Raquel Lopez Bolivar, Rebecca Gould, Jennifer Wilkinson, Louise Hawker, Julia Kornig

Violoncelles

Rosie Biss, Jonathan Ayling, Chantal Woodhouse, Roberto Sorrentino, Jean-Baptiste Toselli, William Heggart, Rachel van der Tang, Naomi Watts, Anna Stuart, Alessandro Sanguineti

Contrabassos

Jason Henery, Alice Durrant, David Gordon, Ben Wolstenholme, Martin Lüdenbach, Guillermo Arevalos, Cathy Colwell, Lewis Reid

Flautes

Harry Winstanley, Joanna Marsh, Diomedes Demetriades.

Flautí

Diomedes Demetriades

Oboès

James Hulme, Henrietta Cooke

Corn anglès

Patrick Flanagan

Clarinets

Katherine Lacy, Sonia Sielaff

Fagots

Richard Ion, Ruby Collins

Trompes

Alexander Edmundson, Ben Hulme, Kathryn Saunders, Zoë Tweed, Finlay Bain

Trompetes

Mike Allen, Adam Wright, James Nash

Trombons

Matthew Gee, Rupert Whitehead

Trombó baix

Josh Cirtina

Tuba

Kevin Morgan

Timpani

Tom Pritchard

Percussió

Stephen Quigley

Arpa

Suzy Willison-Kawalec

Celesta

Jill Morton

Piano

Ben Dawson

També et pot interessar...

Palau 100

Dimecres, 18.03.26 - 20 h

Sala de Concerts

—*L'ocell de foc* de Stravinsky

Orquestra Simfònica d'Islàndia

Kian Soltani, violoncel

Eva Ollikainen, directora

J. Sibelius: *La filla de Pohjola*

E. Elgar: *Concert per a violoncel i orquestra, en Mi menor, op. 85*

A. Thorvaldsdottir: *Archora*

I. Stravinsky: *Suite de L'ocell de foc*

Preu: de 18 a 68 euros

Mecenes d'Honor

Agrolimen

GRUP
euromadi

Sabadell
Fundació

Santander
Santander
Fundación

Damm
Fundació

Fundació "la Caixa"

HAVAS

isp
Inversiones y Servicios Publicitarios

Limak

Fundació
Grup Farmacèutic
Salvat

The
NANDO
and ELSA
PERETTI
foundation

Mecenes Protectors

Agbar

artyplan

CASA SEAT

CATALONIA
HOTELS & RESORTS

COL·LEGI DE
FARMACÈUTICS
DE BARCELONA

CONTROL
GROUP

DES
Eventi y Spettacoli SL

endesa

eurofragance

exea
impact

The Puig Family
Foundation

factorenergia

Fundació
FLUIDRA
Llegat Joan Planes

FUNDACIÓ
Gandara

Fundación
Dvesta

repsol
fundación

Gramona

GVC Gaesco

mesoestetic
40th anniversary | 1985 - 2025

MITSUBISHI
ELECTRIC
AIRE ACONDICIONADO

moventia

Nestlé

Telefónica

Mecenes col·laboradors

ac
marca
Advancing
in Care

aena
aeroports
per a tu

CARDON
CROUP

Coca-Cola

camins.cat

Deloitte

eurofirms
People first

FC BARCELONA

hp

REIG **JOFRE**

savills

sesé

Mitjans Col·laboradors

ara

EL PAÍS
SEIZ CATALUNYA

elPeriódico

EL PUNT AVUI

FGC
Ferrocarrils
de la Generalitat
de Catalunya

L'AVANGUARDIA

EUROPA

RAC1

SÀPIENS

3 CATALUNYA
RÀDIO

theNEW
BARCELONA
POST

TMB Transports
Metropolitans
de Barcelona

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Caixa Enginyers – Calaf Grup – CECOT – Colonial – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot – Veolia Serveis Catalunya

Benefactors d'Honor

Professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarissas – Maria José Lavin Guitart – Marta Mora Raurich – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló – Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Núria Basi Moré – Zacaries Benamiar – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Joaquim Coello Brufau – Josep Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Casimiro Gracia Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimeno – Juan Manuel Soler Pujol

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Gemma Borràs i Llorens – Jordi Capdevila i Pons – David Carrasco Chiva – Oriol Coll – Rolando Correa – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralt – Immaculada Juncosa – Joan Oller i Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Olga Reglero Bragulat – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

